

بازشناسی خودکار واژهای فارسی با استفاده از مدل‌سازی واژگونه‌ها

طاهره احمدی^۱, حسین کارشناس^۲, باقر باباعلی^۳ و بتول علی‌نژاد^{۴*}

^{۱,۴} دانشکده زبان‌های خارجی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۲ دانشکده کامپیوتر، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۳ دانشکده ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر، دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده

یکی از مراحل زیربنایی در بازشناسی خودکار گفتار، بازشناسی واژه‌ها و از موانع جدی برای بازشناسی واژه‌ها، هم‌تولیدی است. یک روش برای جبران تأثیر هم‌تولیدی، استفاده از مدل‌های وابسته به بافت در بازشناسی واژه‌است. در این پژوهش، از یک روش زبان‌شناختی برای مدل‌سازی واژگونه‌ها استفاده شده است. بدین منظور ابتدا قواعد وقوع واژگونه‌ها در زبان فارسی استخراج و مشخص شده است که هر واژ چه واژگونه‌هایی دارد. برای مدل‌سازی و شناسایی واژگونه‌ها، یک پیکرۀ واژگونه‌ای لازم است که به‌منظور تولید آن، از پیکرۀ فارس‌داد کوچک استفاده و برچسب‌گذاری واژگونه‌ای آن انجام و این پیکرۀ برای مدل‌سازی و سیس شناسایی واژگونه‌های مختلف گفتار ورودی استفاده شده است. در نهایت، با قرارگرفتن هر یک از واژگونه‌های شناسایی شده در دستۀ واژی مربوط به خود، بازشناسی واژه‌ها از مسیر واژگونه‌ها انجام شده است. با این روش، دقیق‌تر بازشناسی واژه‌ها در زبان فارسی در مقایسه با بهترین نتایج گزارش شده تاکنون، بهبود قابل ملاحظه‌ای نشان داده است.

واژگان کلیدی: بازشناسی خودکار گفتار، بازشناسی خودکار واژ، مدل‌های وابسته به بافت، واژ، واژگونه، هم‌تولیدی.

Allophone-based acoustic modeling for Persian phoneme recognition

Tahere Ahmadi¹, Hossein Karshenas², Bagher Babaali³, Batool Alinezhad^{*4}

^{1, 4} linguistics Department, foreign languages Faculty, University of Isfahan

² Artificial intelligence Department, computer Faculty, University of Isfahan

³ Faculty of Mathematics, Statistics and Computer Science, University of Tehran

Abstract

Phoneme recognition is one of the fundamental phases of automatic speech recognition. Coarticulation which refers to the integration of sounds, is one of the important obstacles in phoneme recognition. In other words, each phone is influenced and changed by the characteristics of its neighbor phones, and coarticulation is responsible for most of these changes. The idea of modeling the effects of speech context, and using the context-dependent models in phoneme recognition is a method which used to compensate the negative effects of coarticulation. According to this method, if two similar phonemes in speech have different contexts, each of them constitute a separate model. In this research, a linguistic method called allophonic modeling has been used to model context effects in Persian phoneme recognition. For this purpose, in the first phase, the rules required for occurrence of various allophones of each phoneme, are extracted from Persian linguistic resources. So each phoneme is considered as a class, consisting of its various context-dependent forms named allophones. The necessary prerequisites for modeling and identifying allophones, is an allophonic corpus. Since there was no such corpus in Persian language, SMALL FARSDAT corpus has been used. This corpus is segmented and labelled manually for each sentence, word and phoneme. So the phonological and lingual context required for the realization of allophones, is implemented in this corpus.

* Corresponding author

*نویسنده عهده‌دار مکاتبات

سال ۱۳۹۹ شماره ۳ پیاپی ۴۵

• تاریخ ارسال مقاله: ۱۳۹۷/۰۷/۰۶ • تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۳/۰۱ • تاریخ انتشار: ۱۵/۰۹/۱۳۹۹ • نوع مطالعه: کاربردی

For example, the syllabification has been performed on the corpus and then, for each phoneme, its position (first, middle and end) in the word and syllable is specified using different numeric tags. In the next step, allophonic labeling has been performed by searching for each of the allophonic contexts in the corpus. These allophonic corpus is used to model and recognize the allophones of input speech. Finally, each allophone is assigned to a proper phonemic class so phoneme recognition has been done using allophones. The experimental results show a high accuracy of the proposed method in phoneme recognition, indicating a significant improvement comparing with other state-of-the-art methods.

Keywords: automatic speech recognition, automatic phoneme recognition, context-dependent models, phoneme, allophone, coarticulation.

دستهای از این تغییرات، ناشی از بافت وقوع واچه است. در زبان‌شناسی، واحدهای واچی وابسته به بافت، واچگونه نام دارند و هر واچ، واحدی است که ممکن است، در برگیرنده واچگونه‌های مختلفی باشد. از دیدگاه زبان‌شناسخی، بسیاری از تغییرات طیفی واچ در بافتهای مختلف و در مجاورت واچهای مختلف، ناشی از همتولیدی^۲ هستند. همتولیدی به یک پارچه‌شدن صدا اشاره و به عوامل بافتی بسیاری از جمله موقعیت واچ هدف در واژه و هجا، و نیز نوع واچهای مجاور و گاهی غیرمجاورد واچ هدف، بستگی دارد. از روش‌های جبران تأثیر منفی همتولیدی بر بازنایی واچها، مدل‌سازی اثر بافت^۳ گفتار و استفاده از ایده مدل‌های وابسته به بافت در بازنایی واچه است. بر اساس این ایده، دو واچ مشابه در گفتار، اگر دارای همسایه‌های متفاوتی باشند، هر کدام یک مدل جداگانه را تشکیل می‌دهند؛ بنابراین بهمنظور مدل‌سازی درست گفتار برای بازنایی، لازم است، بافت صحبت را نیز در این کار دخالت داد [23, 48, 49]. بر اساس تجربه، به کارگیری اطلاعات وابسته به بافت، خطای بازنایی را بهمیزان قابل توجهی کاهش می‌دهد.

برای مدل‌سازی اثرات بافت گفتار، روش‌های مختلفی به کار رفته‌اند و مدل‌سازی گفتار بر اساس واحدهای واچی وابسته به بافت متنوعی انجام و اثرات آن بر افزایش دقت بازنایی سنجیده شده است. یکی از واحدهای واچی بازنایی سنجیده شده است. آن‌ها را استخراج کرد، واچگونه‌ها^۴ هستند [49]. در پژوهش حاضر، از واچگونه‌ها برای بهبود دقت یک سامانه بازنایی گفتار پیوسته فارسی، استفاده شده است. در کامپیوتری بعدی، بهمنظور افزایش دقت بازنایی، سایر واحدهای واچی نیز به کار گرفته شده‌اند. با بهکارگیری این روش، دقت بازنایی واچهای فارسی در مقایسه با بهترین نتایج به دست آمده تا کنون، افزایش یافته است.

² Co-articulation

³ Context

⁴ Allophones

۱- مقدمه

با توجه به نقش مهم بازنایی گفتار در تسهیل ارتباط انسان‌ها با یکدیگر و نیز ارتباط انسان‌ها با ماشین، از حدود پنج دهه پیش، پژوهش در این حوزه به موضوعی قابل توجه در جهان تبدیل شده است. در سال‌های اخیر، این فناوری منجر به تغییرات مثبتی در زندگی انسان‌ها شده و امکان ارتباط با بسیاری از ابزارها را فراهم ساخته است [26, 27]. در راستای این تحولات مهم، مطالعات بسیاری در زمینه بازنایی گفتار در زبان‌های مختلف صورت گرفته است [28-36]. در زبان فارسی نیز پژوهش‌های مختلفی از حدود دو دهه پیش در این حوزه آغاز شده و با وجود پیشرفت‌هایی چشم‌گیر، تلاش در جهت بهبود آن، همواره مورد توجه بوده و ایده‌های مختلفی در این رابطه مطرح شده است [37-47]. یکی از مهم‌ترین گام‌ها در بازنایی خودکار گفتار، بازنایی واچی گفتار است؛ علاوه براین، برخی مسائل دیگر در علوم رایانه اعم از مدل‌سازی گوینده و تبدیل متن به گفتار هم نیازمند این نوع بازنایی است. بهمنظور آشنازی بیشتر با بازنایی واچی گفتار، معرفی مختصر واچها و واچگونه‌ها ضروری به نظر می‌رسد. طبق تعریف رُوج^(۱) (۲۰۱۰) واچها به عنوان کوچکترین واحدهای ممیز معنای، مجموعه‌ای از واحدهای انتزاعی هستند که مبنای گفتار را تشکیل می‌دهند. گرچه این واحدها نیز مانند حروف الفبا انتزاعی هستند، اما همان‌گونه که هر یک از حروف الفبا را می‌توان به صورت‌های نوشتاری مختلفی نمایش داد، صورت‌های گفتاری مختلفی نیز برای بازنایی هستند که از واچها وجود دارد. در حالت‌های ساده بازنایی، هر یک از واچها به طور مستقل مدل می‌شود و واچهای اطراف آن، مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ این در حالی است که در شرایط واقعی، خصوصیات طیفی واچها در حین گفتار دچار تغییرات گوناگونی می‌شود و یک واچ خاص، در دو موقعیت مختلف، حتی در گفتار یک فرد واحد، یکسان تلفظ نمی‌شود.

¹ Roach, P.

فعال زبان است. یک واکه یا همخوان، ممکن است، تنها حاصل تولید نخستین باشد یا علاوه بر تولید نخستین، حاصل مختصات آوایی دیگری ناشی از تولید دومین نیز باشد. از مهمترین تولیدهای دومین ویژه همخوان‌ها می‌توان به دمش، واکرفتگی، هجایی‌شدگی، لبی‌شدگی، کامی‌شدگی، نرم کامی‌شدگی، حلقومی‌شدگی و چاکنایی‌شدگی اشاره کرد؛ و تنها مختصه ناشی از تولید دومین برای واکه‌ها خیشومی‌شدگی است. همچنین تولیدهای دومین مشترک بین همخوان و واکه، سختی، نرمی و کشش هستند [4].

۲-۲- هم‌تولیدی

از ویژگی‌های بنیادی گفتار انسانی که به صورت ناآگاهانه اتفاق می‌افتد، این است که در حین گفتار، واج‌ها به عنوان واحدهای مجزا تلفظ نمی‌شوند و اندام‌های گویایی، زمانی برای تولید یک واج آماده می‌شوند که هنوز در مراحل تولیدی واج قبلی قرار دارند؛ یعنی بین تلفظ یک توالی واجی به صورت مجزا و تلفظ آن‌ها در زنجیره گفتار، تناظر یک به یک وجود ندارد و نمی‌توان به طور دقیق، نقطه پایان تولید یک واج و نقطه آغاز تولید واج بعدی را مشخص کرد. علت این رویداد، آن است که واج‌ها در محیط‌های آوایی متفاوت، یکسان تلفظ نمی‌شوند و ویژگی‌های یک واج، ویژگی‌های واج‌های دیگر را تحت تأثیر قرار می‌دهد. واج‌ها در زنجیره گفتار، از نظر زمان‌بندی و ویژگی‌های تولیدی، با واج‌های مجاور یا گاهی غیرمجاور خود همپوشی پیدا می‌کنند و بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند. این تأثیرگذاری که ممکن است بر واج‌های قبلی یا بعدی باشد، هم‌تولیدی نام دارد. هم‌تولیدی باعث می‌شود نتوان برای یک واج خاص، در تمام بافت‌ها ویژگی‌های تولیدی و آکوستیکی یکسانی را متصرور شد [50-52]. به عنوان مثال، (ک) در زبان فارسی، قبل از واکه‌های پیشین یعنی /a, i, e, ɔ, u/ (آ، ا، ای)، در جایگاه کامی تلفظ می‌شود (مانند "ک" در کلمه کتاب [cetab]) و قبل از واکه‌های پسین یعنی /o, ɒ, ʌ/ (آ، او، آ)، در جایگاه نرم کامی تولید می‌شود (مانند "ک" در کلمه کار [kɒr]). مجرای گفتار برای تولید تمام واج‌ها، مشترک است و توالی واج‌ها، با تغییر شکل مجرای صوتی به صورت منظم و پیوسته تولید می‌شود؛ بنابراین شکل مجرای گفتاری در هر لحظه، تحت تأثیر واج‌های مختلفی تغییر می‌کند. با استفاده از طیف‌نگاشت می‌توان تأثیرات آکوستیکی ناشی از هم‌تولیدی را مشاهده و بررسی کرد و صورت‌ها و درجات مختلف تأثیر آواهای مجاور را بر یکدیگر نشان داد [50-52].

^۱ Vowel

در ادامه در بخش ۲ مقاله، ایده واحدهای آوایی وابسته به بافت، توصیف و در بخش ۳، برخی پژوهش‌های پیشین در این زمینه مطرح می‌شود. در بخش ۴، جزئیات روش پیشنهادی در این مطالعه مورد بررسی قرار می‌گیرد. بخش ۵ به گزارش نتایج به کارگیری این روش در سامانه بازناسنی گفتار کلیدی و بخش ۶ به جمع‌بندی اختصاص خواهد یافت.

۲- واحدهای آوایی وابسته به بافت

ایده واحدهای آوایی وابسته به بافت این است که تلفظ واکه‌ها یا واحدهای کوچک‌تر از واژه مانند هجاء، واج و مواردی از این قبیل، بهشت^۱ به بافت و قوع آن‌ها وابسته است؛ بنابراین تلفظ و خصوصیات طیفی یک واج (مستقل از بافت)، در متون مختلف، تغییر می‌کند. این تغییرات به صورت وسیع توسط آوازناسان و زبان‌شناسان در زبان‌های مختلف مانند فارسی [1-21] مورد مطالعه قرار گرفته‌اند و قواعد واج‌شناسخی مختلفی نیز برای توصیف این تغییرات استخراج شده است. بر اساس این تغییرات، برای هر واج به جای یک حالت، می‌توان چند حالت کلی در نظر گرفت. به عبارت دیگر، یک واحد آوایی، به عنوان مثال /p/، بسته به بافتی که در آن وقوع می‌یابد، می‌تواند حالات گوناگونی داشته باشد؛ پس بهتر است به جای مدل‌سازی یک واحد آوایی مستقل از بافت، انواع گوناگون وابسته به بافت آن را در مدل‌سازی و بازناسنی به کار برد [49]. مهم‌ترین فرایند در ایجاد واحدهای آوایی وابسته به بافت، هم‌تولیدی است که روند وقوع آن در فرایندهای واجی در ادامه توصیف می‌شود.

۲-۱- ویژگی‌های تولید نخستین و دومین

هر رشته گفتاری از واحدهایی به نام واحدهای زنجیری و واحدهای زبرزنجیری تشکیل شده است. هر واحد زنجیری، دسته‌ای از مختصات آوایی است که در توالی گفتار، باهم و به صورت ترکیب‌شده ظهر می‌کنند و یک آوای مستقل را تشکیل می‌دهند. برای مثال [b], [d], [z], [t], [l] و [t̪] واحدهای زنجیری واژه «بازگشت» هستند. واحدهای زنجیری به دو دسته واکه‌ها و همخوان‌ها تقسیم می‌شوند. هر یک از دو طبقه واکه‌ها و همخوان‌ها، با ویژگی‌های تولید نخستین و دومین خاصی شناسایی می‌شوند. تولید نخستین همخوان‌ها شامل ترکیب سه مختصه جایگاه تولید، شیوه تولید و واکداری یا بی‌واکی است. تولید نخستین واکه‌ها حاصل ترکیب سه مختصه ارتفاع زبان، شکل لب‌ها و جایگاه

فرایند، ویژگی‌های آوایی واج‌های مجاور یا نزدیک به هم، تا حدودی به هم شبیه یا یکسان می‌شود؛ و هر قدر دو واج در زنجیره گفتار، به یکدیگر نزدیک‌تر باشند، احتمال شباخت آن‌ها افزایش می‌یابد. به عنوان یک مثال می‌توان به تلفظ واژه *nbor/n̩bor/*⁶ در زبان فارسی اشاره کرد که در آن */n/* تحت تأثیر */b/* به */m/* تبدیل می‌شود. یک راه کار برای تشخیص فرایند همگونی، مقایسه تلفظ یک آوای مجرزا با تلفظ آن آوا در مجاورت آواهای دیگر است. فلسفه وقوع همگونی را می‌توان چنین توصیف کرد که حرکت اندام‌های گفتاری در هنگام تولید گفتار، نیاز به تلاش و صرف انرژی دارد؛ افزایش مشابهت واج‌های مجاور یا نزدیک به هم، میزان حرکت اندام‌های گفتار و در نتیجه میزان تلاش و انرژی لازم برای تولید آن‌ها را کاهش می‌دهد. همگونی، یک ویژگی زبانی است و فرایندهای همگونی در حوزه دستور زبان قرار دارند و بنابراین، زبان‌ویژه هستند [57].⁷ [11, 50, 51, 54, 56]

• ناهمگونی

ناهمگونی به معنای اعمال برخی فرایندها بر واج‌های مجاور، با هدف افزایش تفاوت میان آن‌ها و تسهیل تمایز آن‌ها از یکدیگر است. این فرایند بر مبنای عدم مطابقت، و عکس فرایند همگونی است. علت همگونی، گرایش به سمت طبیعی‌تر شدن تولید و علت ناهمگونی، مربوط به «تأثیر پیچش زبان»⁸ است. یکی از دلایل دشواربودن تلفظ در پیچش زبان این است که تولید اصوات تکراری یا اصواتی با درجه شباخت زیاد، برای اندام‌های تولید گفتار خسته‌کننده است [57, 58]. این تأثیر، گاهی در گفتار مشاهده می‌شود؛ به عنوان مثال، واژه فارسی «آنداخت»/*?andaxt/* گاهی به صورت «انداخت»/*?endaxt/* تلفظ می‌شود که در آن، فرایند ناهمگونی در ارتفاع واکه اتفاق می‌افتد.

• حذف

حذف بدین معناست که یک واج تحت شرایط خاصی در زنجیره گفتار تلفظ نشود. حذف را می‌توان به نوعی «جانشینی یک واج با صفر»⁹ در نظر گرفت که در آن، واج با قرارگرفتن در بافت خاصی، غیرقابل شناسایی می‌شود و بدین‌ترتیب می‌توان گفت که با صفر، جایگزین می‌شود. این پدیده به‌طورمعمول در گفتار بیوسته که واژه‌ها در کنار هم قرار می‌گیرند، رخ

⁶ tongue-twister effect

⁷ alternations with zero

پردازش موازی اطلاعات چندین واج به صورت هم‌زمان به‌دبیال هم‌تولیدی، باعث می‌شود که در گفتار، سریع‌تر از حد انتظار صورت گیرد. هم‌تولیدی ناشی از ویژگی‌های حرکتی سازوکار گفتار است و می‌تواند یکی از جهانی‌های زبان محسوب شود. این پدیده در تمام زبان‌هایی که تاکنون مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته‌اند، مشاهده شده است؛ گرچه ممکن است ظاهر آن در زبان‌های مختلف متفاوت باشد؛ بنابراین نمی‌توان آن را در چارچوب دستور هر زبان، توصیف کرد [50-52]. به هریک از صورت‌هایی که واج‌ها بر اثر هم‌تولیدی، در بافت‌های آوایی مختلف به خود می‌گیرند، واج‌گونه گفته می‌شود. چگونگی ایجاد واج‌گونه‌ها را فرایندهای آوایی / واجی توصیف می‌کنند [50, 53, 56]. مدل‌سازی هم‌تولیدی، یکی از مهم‌ترین بخش‌ها در سامانه‌های بازشناسی گفتار و تبدیل متن به گفتار است. در این سامانه‌ها مقدایر پارامترها در هر قاب، توسط یک بخش کنترل‌کننده محاسبه می‌شود؛ بدین‌منظور، دو رویکرد وجود دارد: ۱. رویکرد مبتنی بر قاعده، که از دانش موجود استفاده می‌کنند؛ ۲. رویکرد مبتنی بر داده، که مجموعه‌ای از واحدهای آوایی ترکیبی با طول‌های مختلف را به کار می‌گیرد. هر یک از این دو رویکرد، مزایایی خاصی دارد. رویکرد مبتنی بر قاعده، راهی برای دست‌یابی پژوهش‌گر به اصول زیربنایی است؛ در حالی که رویکردهای مبتنی بر پیکره، نتایج طبیعی‌تری تولید می‌کنند. تحلیل پیکره گفتاری، می‌تواند منبع مناسبی برای جستجوی قواعد هم‌تولیدی و تغییرات وابسته به بافت باشد [50-52]

۲-۳- فرایندهای آوایی / واجی

همان‌گونه که اشاره شد، فرایندهای واجی، هم‌تولیدی‌ها را توصیف می‌کنند و انواع مختلفی دارند که مهم‌ترین آنها عبارتند از: همگونی¹، ناهمگونی²، حذف³، درج⁴ و قلب⁵.

• همگونی

همگونی، نتیجه هم‌تولیدی است و به نوعی سازگاری زبان با محدودیت‌های گفتاری تلقی می‌شود. این فرایند، به تغییرات وابسته به بافت اصوات گفتاری اشاره دارد و زمانی اتفاق می‌افتد که در یک محیط آوایی، یک واج تحت تأثیر یک واج دیگر (واج دوم)، به واج دیگری (متفاوت با دو واج نخست) تبدیل شود. در نتیجه این

¹ Assimilation

² Dissimilation

³ Deletion

⁴ Insertion

⁵ Metathesis

مورد استفاده در مدل سازی آکوستیکی را می توان در دو گروه کلی، شامل پیش خور و بازگشتی مورد بررسی قرار داد. محمد^۴ و همکاران در [64] معتقدند که بهترین نتایج اخیر در حوزه بازنگشتنی گفتار، حاصل به کارگیری مدل های آکوستیکی مبتنی بر حافظه کوتاه مدت ماندگار^۵ است که این مدل ها نیز در واقع نوعی شبکه عصبی بازگشتی^۶ هستند و قادرند پدیده های طولانی مدت^۷ مربوط به طیف ورودی را برای واحد های زبانی، مدل سازی کنند. بهداشت و همکاران در [63] نیز روشی مبتنی بر یک سازو کار توجه را برای مدل سازی یک زنجیره، پایه ریزی کرده اند که در این روش، از یک شبکه عصبی بازگشتی برای موازی سازی زنجیره هایی از قاب های ورودی و برچسب های خروجی استفاده شده است. مون^۸ و همکاران در [65] با دیدگاهی به نسبه مشابه معتقدند در حوزه برنامه ها و ابزارهایی مانند بازنگشتنی گفتار، بازنگشتنی دست خط و ترجیمه ماشینی، شبکه های عصبی بازگشتی بهترین عملکرد را دارند. هیماون^۹ و همکاران در [66] و سان^{۱۰} و همکاران در [28] از شبکه های عصبی عمیق، برای مدل سازی آکوستیکی در بازنگشتنی گفتار استفاده کرده اند. روروی^{۱۱} در [67] مدل های آکوستیکی مبتنی بر شبکه های عصبی عمیق ماشین بردار پشتیبان با ساختار نهان^{۱۲} را به عنوان جایگزینی برای مدل های آکوستیکی ترکیبی به دست آمده با شبکه های عصبی عمیق مدل مخفی مارکوف پیشنهاد داده و معتقد است این مدل های جایگزین، مبانی نظری قوی تری دارند. یکی دیگر از روش های بازنگشتنی خودکار گفتار، انجام این کار با استفاده از مدل سازی واجی است. سجان و ویجا یا^{۱۳} در [34] به استفاده از این روش برای بازنگشتنی خودکار گفتار در زبان کانادایی پرداخته اند. شاوکت^{۱۴} و همکاران در [35] رویکردی برای تهیه یک سامانه به منظور شناسایی واژه های مجرای زبان اردو معرفی کرده اند. آن ها با استخراج ضرایب مل کپسیتروم و مبناقراردادن یک دادگان گفتاری واژگانی ۲۵۰ واژه ای زبان اردو، رویکرد خود را با استفاده از مدل مخفی مارکوف، توسعه داده اند [35]. در [68] سامانه ای توسط چان

⁴ Mohamed, A. R.⁵ Long Short-Term Memory (LSTM)⁶ Recurrent Neural Network (RNN)⁷ Long-span phenomena⁸ Moon, T.⁹ Himawan, I.¹⁰ Sun, S.¹¹ Ravuri, S.¹² Deep Neural Network- Latent Structured Support Vector Machine¹³ Sajjan, S. C., & Vijaya, C.¹⁴ Shaukat, A.

می دهد و به طور معمول زمانی اتفاق می افتد که همنشینی واج ها با هم، ترکیبی ایجاد کند که تلفظ آن دشوار باشد. برای رفع این اشکال، یک واج از زنجیره گفتار حذف می شود [59, 56]; به عنوان مثال، در زبان فارسی، واژه «بنشین» به «بنشین» تبدیل می شود [benʃin] → [benʃɪn] (→ /benʃɪn/ حذف می شود [4]).

• درج

در فرایند درج، عکس فرایند حذف اتفاق می افتد و به منظور تسهیل تولید، یک واج به زنجیره گفتار اضافه می شود [60]. در فارسی، تبدیل واژه «یادگار» /jdgdr/ به «یادگار» [jdgdr] که در آن /e/ به زنجیره گفتار اضافه می شود، نمونه ای از فرایند درج است [4].

• قلب

فرایند قلب مربوط به زمانی است که بر اثر همنشینی واج ها، جای دو همخوان^۱ با یکدیگر عوض شود یا زمانی که یک واج از مکان اصلی خود به موقعیتی در سمت چپ یا راست، تغییر مکان دهد [37]. تبدیل واژه «کبریت» /cebrit/ به «کربیت» [cerbit] در زبان فارسی، نمونه ای از فرایند قلب است [4].

۳- پژوهش های پیشین

اهمیت و کاربرد سامانه های بازنگشتنی گفتار در حوزه های مختلف، امری انکار ناپذیر است. به عنوان نمونه می توان به کاربرد این سامانه ها، به منظور دست یابی به اهداف بالینی و آموزشی مختلف در سال های اخیر اشاره کرد. در این زمینه، هارف و همکاران در [61] برای نخستین بار نشان داده اند که با استفاده ثبت الکتریکی امواج مغزی داخل جمجمه، می توان گفتار پیوسته را به واژه های تشکیل دهنده آن، رمزگشایی کرد و لسلو و همکاران، چنان که در [29] گزارش شده است، از سامانه های بازنگشتنی گفتار برای تحلیل گفتار خودانگیخته به منظور تشخیص اختلالات شناختی خفیف، استفاده کرده اند. به منظور تأمین اهداف آموزشی، میرزا ی و همکاران در [62] از خطاهای سامانه بازنگشتنی گفتار، برای پیش بینی دشواری اجزای گفتار استفاده کرده و این نکته را در آموزش مهارت شنیدن زبان دوم^۲، برای زبان آموزان به کار گرفته اند. بسیاری از سامانه های بازنگشتنی گفتار امروزی که دارای واژگان بزرگ هستند، از شبکه های عصبی و مدل های مخفی مارکوف استفاده کرده اند [63]. شبکه های عصبی

¹ Consonant² Intracranial electrocorticographic recordings³ Second language listening skill

مجموعه‌های از مدل‌های آکوستیکی از پیش ساخته شده کمک گرفته شده و گزارش شده است که با به کارگیری قواعد همتولیدی، دقت سامانه آوانگاری تفصیلی خودکار، نسبت به روش بازشناسی تقویت شده افزایش می‌یابد. در زبان‌های پیوندی مانند ترکی، زبانی، کره‌ای و ...، بسیاری از واژه‌ها از ترکیب تکوازها با یکدیگر حاصل و این باعث تلفظ متفاوت واج‌ها در باتفاق‌های مختلف می‌شود؛ بنابراین واج‌ها ملاک مناسبی برای نهایت تغییرات تلفظی موجود در گفتار پیوسته محسوب نمی‌شوند و نمی‌توان در مدل سازی آوابی آن‌ها، از تبدیل ساده نویسه به واج استفاده کرد. جی، جلین و یان^۵ در [36] به منظور بازشناسی خودکار گفتار در این زبان‌ها، رویکردی را به نام اشتقاء خودکار واج‌گونه‌ها، معرفی کرده‌اند که بدون نیاز به دانش زبان‌شناسی قبلی، با استفاده از یک الگوریتم بی‌نظرارت عمل می‌کند. شناسایی واج‌گونه‌ها همچنین نقش بدوزایی در بهبود عملکرد سنتزگرهای گفتار دارد. ایدمجدی‌داوین و هاویسین^۶ در [73] قواعد لازم را برای تبدیلات واجی- واج‌گونه‌ای در زبان عربی، شناسایی و معرفی کرده و سپس به پیاده‌سازی سامانه‌ای برای تولید واج‌گونه‌ها از واج‌ها پرداخته‌اند.

در همین چارچوب، در زبان فارسی، نخستین سامانه بازشناسی گفتار پیوسته با نام شنو/^۷ توسط الماس گنج و همکاران معرفی شده است. در این سامانه، مدل استفاده شده برای بازشناسی، مدلی ترکیبی از شبکه‌های عصبی، قواعد آوابی زبان فارسی و خصوصیات نوایی گفتار فارسی در سطح واج‌هاست و از مدل زبانی آماری از نوع «بایگرم دسته‌بندی شده»^۸ استفاده شده است [80]. همزمان، سامانه بازشناسی گفتار پیوسته فارسی با واژگان بزرگ نیز توسط صامتی و همکاران ارائه شده است. در این طرح، از مدل مخفی مارکوف به عنوان مدل اصلی گفتار، استفاده و سامانه بازشناسی گفتار نویسا^۹ تهیه شده است [39، 38]. برای بهبود دقت بازشناسی گفتار پیوسته، بحرانی و صامتی استخراج و مدل سازی واحدهای آوابی وابسته به بافت را پیشنهاد داده‌اند. بر اساس این ایده هر واج به چند نوع گوناگون دسته‌بندی و هر دسته جداگانه مدل سازی می‌شود. دسته‌بندی واج‌ها به صورت بی‌نظرارت و با استفاده از الگوریتم K-میانگین^{۱۰} انجام شده است [23].

⁵ Ji, X., JieLin, P. & Yan, J.

⁶ Automatic allophone deriving (AAD)

⁷ Imejdouben, F. & Houacine, A.

⁸ Classified bigram

⁹ K-means

و همکاران معرفی شده است که بدون استفاده از بخش‌های مرسوم سامانه‌های بازشناسی گفتار، مانند مدل‌های تلفظی و مدل مخفی مارکوف و ... گفتار را به طور مستقیم آوانگاری می‌کند. از جمله رویکردهای مؤثر در بهبود عملکرد سامانه‌های بازشناسی گفتار، استفاده از فیلترهای خطی چند کanalه است. ونگ^۱ و همکاران در [69] به انجام یک مطالعه آرمایشی در زمینه استفاده از فیلترهای خطی در عملکرد خاصی از پردازش گفتار، پرداخته‌اند. چن و همکاران در [33]، مدلی برای بازشناسی گفتار هم پوشانی شده تک کanalه بی‌نظرارت ارائه داده‌اند. لایلیکات^۲ و همکاران در [32] به بازشناسی گفتار محاوره‌ای تلفنی در زبان لیتوانیایی پرداخته‌اند. زبان لیتوانیایی دارای ۵۶ واج است. در پژوهش آن‌ها برای جبران کمبود نمونه‌های لازم جهت مدل سازی این تعداد واج (زیاد)، از فهرست‌های واجی مختلفی برای مدل سازی واج‌های مرکب، دیفانگ‌ها و رساهای، استفاده و نیز تأثیر استفاده از داده‌های وب در مدل سازی زبانی و داده‌های صوتی آوانگاری نشده برای آموزش نیمه‌نظرارتی، بررسی شده است. از آن‌جا که بازشناسی گفتار تحت تأثیر نویه با دشواری‌هایی همراه است و لازمه کارایی سامانه‌های بازشناسی گفتار در محیط‌های معمولی، دارابودن حدی از قدرت، برای مقابله با درجاتی از نویه و بازتاب صوت است، بخشی از پژوهش‌های حوزه بازشناسی گفتار، در جهت کاهش نویه بوده است. در همین راستا، هووایی بو و امای^۳ در [71] روشی را برای کاهش نسبت سیگنال به نویه پیشنهاد و دقت بازشناسی گفتار را بهبود داده‌اند. بارفوس^۴ و همکاران در [70] نیز از روش‌های تقویت طیفی، برای بازشناسی گفتار در محیط‌های ناسازگار با دنیای واقعی استفاده کرده‌اند و با به کارگیری یک فیلتر ثانویه، دقت بازشناسی سامانه‌های مبتنی بر یادگیری عمیق را افزایش داده‌اند. یکی دیگر از رویکردها، استفاده از چند میکروfon برای تقویت گفتار است. مور و همکاران در [10] با استفاده از این روش، تأثیر درجات مختلفی از نویه و بازتاب را بر قدرت سامانه‌های بازشناسی گفتار، بررسی کرده‌اند. به منظور بهبود عملکرد و افزایش دقت سامانه‌های بازشناسی گفتار، استفاده از روش‌های وابسته به بافت، همواره مورد توجه پژوهش‌گران زبان‌های مختلف بوده است. در پژوهش [72] که یکی از پژوهش‌های انجام شده در زبان انگلیسی است، برای غلبه بر تغییرات تلفظی ناشی از همتولیدی، از آوانگاری املایی و

¹ Wang, Z.

² Lileikyte, R.

³ Huai YOU, CH. & MA, B.

⁴ Barfuss, H.

دست‌یابی به این صورت‌های واجی و اعمال آن‌ها در سامانه‌های بازشناسی خودکار گفتار وجود دارد که می‌توان آن‌ها را در دو دستهٔ بانتظارت^۵ و بی‌نظرت^۶ قرار داد. در روش بی‌نظرت، از الگوریتم خوشبندی k-means یا سایر الگوریتم‌های خوشبندی و ... استفاده می‌شود. یکی از چالش‌های موجود در روش‌های بی‌نظرت، تعیین تعداد صورت‌های مختلف برای هر واج است [23]. در روش بانظرت، استفاده از الگوریتم‌های دسته‌بندی^۷، کارایی بالایی دارد.

در این پژوهش برای دسته‌بندی حالت‌های گوناگون یک واج، از روش‌های ساختاری مبتنی بر قواعد استخراج شده از دانش آواشناسی کمک گرفته شده و انتخاب واج‌گونه‌های مناسب برای هر واج، بر اساس این قواعد انجام شده است.

با استفاده از این قواعد، می‌توان تأثیرات بافت را بر یک واج، بررسی کرد و بر اساس آن، واج را در دستهٔ خاصی قرار داد. در غیاب اطلاعات آوایی، راهی برای تعیین تعداد دقیق صورت‌های واجی وجود ندارد؛ بنابراین بهترین راه برای دسته‌بندی این صورت‌ها، روش زبان‌شناختی، و به بیان دقیق‌تر، استفاده از مدل زبانی واج‌گونه‌ای است. استفاده از این قواعد، اجازه تعیین نوع و میزان تأثیر هر واج از واج‌های مجاور یا نزدیکش را فراهم می‌کند و به این ترتیب می‌توان برای هر واج، صورت‌های مختلفی در نظر گرفت. به هر یک از صورت‌های استخراج شده از این روش، یک واج‌گونه گفته می‌شود. درواقع حضور واج‌ها در بافت‌های مختلف، منجر به پدیدآمدن حالت‌های واجی مختلف می‌شود که هر یک از این حالت‌ها، یک واج‌گونه هستند. به کارگیری قواعد آوایی بهمنظور تعیین طبقات واجی مختلف و واج‌گونه‌های متعلق به هر طبقه واجی، درواقع یک روش بانظرت است [49]. در پژوهش حاضر، ابتدا از واج‌گونه‌ها به عنوان یک ساختار وابسته به بافت مناسب، برای بهبود دقت بازشناسی واج‌های گفتار پیوسته فارسی استفاده شده است. در گام‌های بعدی، بهمنظور افزایش هرچه بیشتر دقت بازشناسی، سایر روش‌های وابسته به بافت، مانند سه‌آوایی‌ها نیز به کار گرفته شده‌اند.

بهمنظور مدل‌سازی واج‌گونه‌ها جهت استفاده از آن‌ها در بازشناسی گفتار، پیکره‌ای که علاوه‌بر تقطیع در سطح واج (یعنی پیکره واجی)، دارای برچسب‌های واج‌گونه‌ای نیز باشد (یعنی پیکره واج‌گونه‌ای) مورد نیاز است. در صورت عدم

از حدود دو دههٔ قبل، در عرصهٔ بازشناسی گفتار، سامانه‌های متن‌باز متعددی عرضه شده است که در بسیاری از آن‌ها مانند JULIUS [74]، SONIC [75]، SPHINX [76] و KALDI [77] همتولیدی در نظر گرفته شده و از مدل‌سازی وابسته به بافت واجی، در بازشناسی استفاده شده است. در زمینهٔ استفاده از روش‌های وابسته به بافت برای بهبود دقت بازشناسی گفتار در زبان فارسی، سامانهٔ متن‌باز کلدی^۸ برای استفاده در زبان فارسی، توسط بایانی مناسب‌سازی و در [25] گزارش آن ارائه شده است. انگیزه انتخاب کلدی، نیاز جدی به یک سامانهٔ بازشناسی گفتار متن‌باز و بهروز برای انجام پژوهش‌ها در حوزهٔ بازشناسی گفتار فارسی و البته امتیازات این سامانه نسبت به سایر سامانه‌های متن‌باز بوده است.

۴- جزئیات روش پیشنهادی

تاکنون روش‌های مختلفی برای افزایش دقت سامانه‌های بازشناسی گفتار، پیشنهاد شده است. با توجه به این‌که بازشناسی واج‌ها، یکی از مهم‌ترین مراحل در بازشناسی خودکار گفتار است، یکی از روش‌های مرسوم برای افزایش دقت این سامانه‌ها، افزایش دقت بازشناسی واج‌هاست. همان‌گونه که پیش از این اشاره شد، تلفظ هر واج در محیط‌های آوایی مختلف تعییر می‌کند؛ بنابراین لازم است بهمنظور بهبود دقت بازشناسی واج‌ها، به این نکته توجه کرد و بافت گفتار را به‌نحوی در مدل‌سازی دخالت داد. به عبارت دیگر، لازم است به جای مدل‌سازی مستقیم واج‌ها، از مدل‌سازی واحدهای واجی وابسته به بافت استفاده کرد. تجربه نشان داده است که این اطلاعات وابسته به بافت، نقش مهمی در بازشناسی گفتار ایفا می‌کنند و با به کارگیری آن‌ها، خطای بازشناسی، به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد. برای مدل‌سازی اثرات بافت گفتار، روش‌های وابسته به بافت متنوعی (مانند دو-آوایی^۹، سه-آوایی^{۱۰}، هجا، نیم‌هجا، واحدهای آوایی چندگانه^{۱۱} و ...) انجام شده و اثرات آن بر افزایش دقت بازشناسی سنجیده شده است [23].

یکی از روش‌های وابسته به بافت، مدل‌سازی واحدهای آوایی چندگانه است. در این روش، از صورت‌های مختلفی که هر واج در بافت‌های مختلف به خود می‌گیرد، برای مدل‌سازی استفاده می‌شود. رویکردهای مختلفی برای

¹ Kaldi

² Biphone

³ triphone

⁴ Multiple Phone Units

⁵ Supervised

⁶ Unsupervised

⁷ Classification

سال ۱۳۹۹ شماره ۳ پیاپی ۴۵

خیشومی^۲ و "رهش کناری"^۳ در نظر گرفته شده است. در ادامه و در تعیین واج‌گونه‌های نهایی مختص هر واج، واج‌گونه‌ای به نام "سایر" در نظر گرفته شده است و هر یک از واج‌ها در بافتی به جزء بافت‌های واج‌گونه‌ای مشخص شده برای آن‌ها، در این دسته قرار گرفته‌اند و علامت پایه هر واج به آن‌ها اختصاص یافته است. از معروفی واج‌گونه‌هایی که تعریف شرایط وقوع آن‌ها نیازمند امکانات فراتر از امکانات فعلی پژوهش بوده، صرف‌نظر شده است تا این واج‌گونه‌ها نیز در دسته سایر قرار گیرند؛ به عنوان مثال، با توجه به امکانات فعلی دادگان مورداستفاده (دادگان گفتاری زبان فارسی یا همان فارس‌دادات کوچک)، تشخیص هجاهای تکیه‌دار ممکن نبوده است؛ بنابراین بافت‌هایی که بر اساس هجاهای تکیه‌دار تعریف می‌شده‌اند، نادیده گرفته شده و واج‌گونه‌های مربوط به آن‌ها، در دسته سایر قرار گرفته‌اند. واج‌گونه‌هایی که برای آن‌ها معادلی در جداول IPA یافت نشده و نیز بافت‌های مربوط به آن‌ها از فهرست اولیه واج‌گونه‌ها حذف شده‌اند و مصادیق آن‌ها در صورت عدم تطابق با دسته‌های واج‌گونه‌ای موجود، در دسته سایر قرار گرفته‌اند. روند استخراج واج‌گونه‌های فارسی، در شکل (۱) نمایش داده شده است.

(شکل-۱): مراحل استخراج واج‌گونه‌های زبان فارسی
(Figure-1): Steps for extraction of Persian allophones

به این ترتیب، طی یک بررسی مقایسه‌ای، فهرستی از واج‌گونه‌های فارسی که با جداول IPA نیز مطابقت داده شده، تهیه شده است. این فهرست شامل ۱۱۳ واج‌گونه معرفی شده در ستون سوم جدول (۱) است.

² Nasal release

³ Lateral release

وجود پیکره واج‌گونه‌ای در یک زبان، می‌توان از یک پیکره واجی کمک گرفت و آن‌گاه با انجام برخی پردازش‌ها، برچسب‌گذاری واج‌گونه‌ای را بدان افزود. در پژوهش حاضر نیز از پیکره واجی فارس‌دادات کوچک، استفاده و برچسب‌گذاری واج‌گونه‌ای به آن اضافه شده است.

۴-۱-آماده‌سازی پیکره واج‌گونه‌ای

برای افزودن برچسب‌های واج‌گونه‌ای به پیکره واجی فارس‌دادات کوچک، ضمن درنظرداشتن امکانات فعلی این پیکره، نیاز به مجموعه‌ای از قواعد زبان‌شناسی برای تبدیل واج‌ها به واج‌گونه‌ها در زبان فارسی است. این قواعد تعیین می‌کنند که هر واج با قرارگرفتن در بافت‌های مختلف، چه صورتی را به خود می‌پذیرد و به عبارت دیگر، به چه واج‌گونه‌ای تبدیل می‌شود.

در این مطالعه معیار انتخاب واج‌گونه‌ها، ویژگی‌های تولید نخستین واکه‌ها و هم‌خوان‌ها، به علاوه ویژگی‌های تولید دومین واکه‌ها و هم‌خوان‌ها در زبان فارسی و مطابقت‌دادن این ویژگی‌ها با جداول مربوطه در نظام الفبای آوانگاری بین‌المللی^۱ (IPA) است.

بر این اساس، با مطالعه منابع موجود در حوزه آشناسی و واج‌شناسی فارسی و به‌طور خاص، مطالعات واج‌گونه‌ای، به استخراج واج‌گونه‌های فارسی و بافت وقوع هر یک از آن‌ها پرداخته شده است؛ سپس داده‌های حاصل از منابع مختلف با یکدیگر مقایسه و موارد مشترک آن‌ها با هم IPA مطابقت داده شده است. خروجی این مرحله، با جداول مقایسه شده است. در برخی منابع، برای واج‌گونه‌ها نامی متفاوت با نام استاندارد معرفی شده در جداول IPA در نظر گرفته شده است. به عنوان مثال برای برخی واج‌ها، واج‌گونه‌ای به نام "بدون انجام" یا "تولید ناقص" معرفی شده [3, 10] که با توجه به بافت پیش‌فرض وقوع این واج‌گونه، در فرایند تطبیق‌دهی، معادل با "No audible release" در جداول IPA در نظر گرفته شده و نام "بدون رهش یا نارهیده" به آن اختصاص یافته است. به‌دلیل مشابه، واج‌گونه "گرد" در ثمره [3] معادل "Labialized" جداول IPA داشته شده و نام "لبی‌شده" برای آن به کار رفته و همچنین برای واج‌گونه‌های "خیشومی بدون انجام" و "کناری بدون انجام" ثمره، بر اساس جداول IPA به ترتیب نام‌های "رهش

(جدول-۱): نمایش دسته‌های واژی و واچ‌گونه‌های متعلق به هر دسته
 (Table-1): Display phonemic categories and allophones belonging to each category

دسته‌های واژی	دسته‌های هر دسته	واج‌گونه‌های واژی	دسته‌های واژی	دسته‌های هر دسته
p	p, p ^h , p ^w , p̄, p ⁿ , p ^l		h	h, h ^w
b	b, b̄, b ^h , b ^w , b ^a , b ^l		tʃ	tʃ, tʃ̄, tʃ ^w ,
t	t, t ^h , t ^w , t̄, t ^a , t̄, t ⁿ		dʒ	dʒ, dʒ̄, dʒ ^w , dʒ̄ ^w
d	d, d̄, d ^h , d ^w , d̄ ^a , d̄ ^l , d̄ ⁿ		r	r, r̄, r̄, r ^w
c	c, c ^h , c̄, c ^w , c ^a , c̄, k ^h		l	l, l̄, l ^w
ʃ	ʃ, ʃ̄, ʃ̄, ḡ, ʃ ^w , ʃ̄ ^a , ʃ̄, g, ḡ		m	m, m̄, m ^w , m̄
g	g, ḡ, g ^w , ḡ, g ^a , ḡ, ḡ		n	n, n̄, n ^w , n̄, n̄, n̄, n
?	?, ?̄, ? ^w , ? ^l		j	j, j̄, j ^w
s	s, s ^w		i	i, ī
z	z, z̄, z ^w		a	a, ā
ʃ̄	ʃ̄, ʃ̄ ^w		e	e, ē
ʒ	ʒ, ʒ̄, ʒ ^w		o	o, ō
f	f, f ^w		u	u, ū
v	v, v̄, v ^w		ø	ø, ð
χ	χ, χ̄ ^w		∅	∅

واج‌گونه‌های سایر واج‌ها نیز چنین الگوریتمی متناسب با هر واج، پیدا‌سازی شده است. با اجرای این برنامه بر روی پیکرۀ فارس‌داد واجی، تمامی واج‌های موجود در این پیکرۀ، در سطح واج‌گونه‌ای برچسب‌گذاری شده‌اند و پیکرۀ فارس‌داد واج‌گونه‌ای تولید شده است. از این پیکرۀ، برای آموزش مدل‌های آکوستیکی و بازشناسی در سطح واج‌گونه‌ها در یک سامانه متن‌باز بازشناسی گفتار با نام کلدی^۱ (که در بخش ۴-۲ به آن خواهیم پرداخت)، استفاده شده است. مدل‌سازی آکوستیکی هم بر مبنای تک‌آوایی‌ها^۲ و هم بر مبنای سه‌آوایی‌ها بر روی پیکرۀ واج‌گونه‌ای (متشكل از ۱۱۳ واج‌گونه) صورت گرفته و بازشناسی واج‌گونه‌ها بر اساس هر دو مدل تک‌آوایی و سه‌آوایی و با به کارگیری الگوریتم‌های مختلف، انجام شده است. در مدل‌سازی سه‌آوایی، برای هر نوع از سه‌آوایی‌های پیکرۀ واج‌گونه‌ای، یک مدل جداگانه استخراج و از این مدل‌ها در فرایند بازشناسی رشتۀ واج‌گونه‌ای گفتار پیوسته استفاده شده است. به این ترتیب و با استفاده از مدل‌سازی سه‌آوایی‌های واج‌گونه‌ای، بازشناسی رشتۀ واج‌گونه‌ای گفتار پیوسته، با دقت بالاتری نسبت به مدل‌سازی تک‌آوایی‌های واج‌گونه‌ای انجام می‌شود.

پس از بازشناسی رشتۀ واج‌گونه‌ای (به تفکیک مدل‌سازی تک‌آوایی یا سه‌آوایی)، برای بررسی تأثیر بازشناسی واج‌گونه‌ها بر بازشناسی واج‌ها، هر یک از واج‌گونه‌های شناسایی شده در سامانه کلدی، به دستۀ واجی خاصی مطابق با جدول (۱)، نسبت داده شده و برچسب

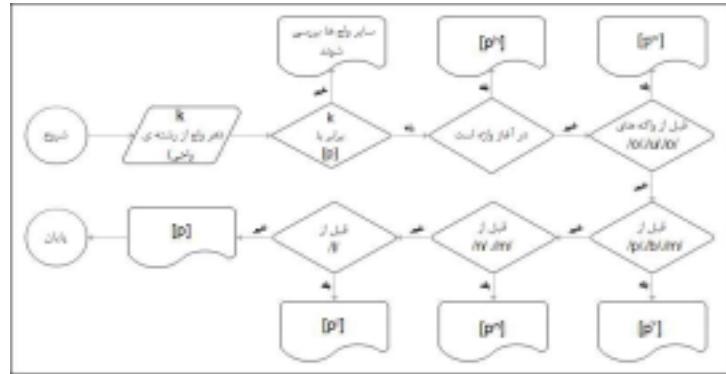
با دستیابی به فهرست واج‌گونه‌ها و قواعد واج‌گونه‌ها تولید آن‌ها در زبان فارسی، تعداد دسته‌های هر یک از واج‌ها به صورت بانظارت تعیین و صورت‌های واج‌گونه‌ای ممکن برای هر واج، مشخص شده است. حال با توجه به بافت واجی، پیش‌نیازهای لازم برای شناسایی هر یک از بافت‌های واج‌گونه‌ای، بر روی دادگان فارس‌دادات واجی، اعمال شده است. به عنوان مثال، برای اعمال قواعد زبانی تولید واج‌گونه‌ها از واج‌ها و برچسب‌گذاری واج‌گونه‌ای دادگان واجی فارس‌داد، مشخص‌بودن مواردی مانند موقعیت واج در هجه، موقعیت واج در واژه، واج‌های مجاور واج هدف و ... الزامی است؛ بنابراین قبل از اعمال این قواعد، برخی قابلیت‌ها مانند تقطیع هجایی، به دادگان واجی فارس‌داد افزوده شده [24] و موقعیت هر واج در هجا و همچنین در واژه، تعیین شده است؛ سپس با پیاده‌سازی قواعد آوایی استخراج شده برای انجام تبدیلات واجی-واج‌گونه‌ای، برنامه تولید کننده واج‌گونه‌ها آماده شده است. این برنامه، واج‌ها را به عنوان ورودی دریافت و با تکیه بر قواعد یادشده، آن‌ها را به واج‌گونه تبدیل می‌کند. به منظور آشنازی بیشتر با روند تولید واج‌گونه‌های واج‌های مختلف و چگونگی توصیف و قوع واج‌گونه‌ها با استفاده از قواعد واجی، در شکل (۲) واج /p/ به عنوان نمونه بررسی شده است. برای /p/ شش واج‌گونه شامل [pʰ]، [pʷ]، [p̪]، [p̪ʷ] و [p̪̪]، در نظر گرفته شده است. واج‌گونه [p̪]، مربوط به حالتی است که هیچ‌یک از پنج موقعیت دیگر، برای /p/ برقرار نباشد. برای استخراج

1 Kaldi

² monophones

مکثها و سکوت‌ها) نگاشت شده‌اند. بنابراین می‌توان گفت، شناسایی واج‌ها از مسیر شناسایی واج‌گونه‌ها، منجر به افزایش دقت بازشناسی شده است.

واجی گرفته‌اند. به عبارت دیگر، تمام ۱۱۳ واج‌گونه شناسایی شده توسط سامانه بازشناسی گفتار، درنهایت به سی دسته (شامل ۲۹ دسته واجی و یک دسته مربوط به

(شکل-۲): الگوریتم وقوع واج‌گونه‌های مختلف /p/
(figure-2): The algorithm of occurrence of different allophones for /p/

این سامانه عبارتند از: استخراج ویژگی، مدل‌سازی آکوستیکی، درخت‌های تصمیم آوایی، مدل‌سازی زبانی و رمزگشاها. در سامانه کلدی، به‌منظور استخراج ویژگی، به صورت پیش‌فرض از ویژگی‌های MFCC و PLP استفاده می‌شود. برای محاسبه MFCC، ابتدا انجام برخی پیش‌پردازش‌ها لازم است؛ بنابراین قبل از هر چیز سیگنال گفتار، قاب‌بندی می‌شود (به‌طور معمول طول قاب‌ها ۲۵ میلی‌ثانیه و هم‌پوشانی میان آن‌ها ۶۰٪ در نظر گرفته می‌شود)؛ سپس از هر قاب، داده‌های موردنیاز استخراج و عامل پیش‌تأکید بر آن اعمال و آن‌گاه در یکی از توابع پنجه‌گذاری مانند همینگ^۴ ضرب می‌شود. پس از آن با انجام برخی پردازش‌های دیگر برای هر قاب (مانند: محاسبه انرژی، تبدیل فوريه و محاسبه طیف قدرت، محاسبه انرژی در هر میل، محاسبه لگاریتم انرژی‌ها و به‌دست آوردن تبدیل کسینوسی) ضرایب کپسیتال فرکانسی به‌دست می‌آید. در قابل اشاره شد که مدل‌سازی آکوستیکی در کلدی با به‌کارگیری مدل‌های مخلوط گوسی، مدل‌های مخلوط گوسی زیرفضا و شبکه‌های عصبی عمیق انجام می‌شود. تطبیق گوینده^۵ و سایر تبدیل‌های خطی مانند تبدیل خطی بیشینه شباهت^۶ نیز با استفاده از برخی رده‌ها اعمال می‌شوند. این تطبیق، بر اساس مدل، با استفاده از رگرسیون خطی بیشینه شباهت^۷ و بر اساس ویژگی، با استفاده از رگرسیون خطی بیشینه شباهت مبتنی بر ویژگی^۸، پشتیبانی

به‌طور معمول، هر واج‌گونه تنها به یک دسته واجی تعلق دارد؛ اما گاهی در مواردی که واج‌گوندای در چندین دسته واجی قرار داشته باشد، به‌منظور جلوگیری از بروز مشکل در روند بازشناسی، لازم است که هر واج‌گونه تنها به یک گروه واجی نسبت داده شود؛ بنابراین در این مرحله هر واج‌گونه تنها به دسته واجی‌ای که شباهت بیشتری با آن دارد، و از نظر طبیعت آوایی به آن نزدیک‌تر است، نسبت داده شده و نتیجه در قالب جدول (۱) تنظیم شده است. به عنوان مثال، واج‌گونه /t4/ هم به دسته واج /t4/ و هم به دسته واج /d4/ تعلق دارد؛ یعنی هم واج‌گونه‌ای از /t4/ و هم واج‌گونه‌ای از /d4/ محسوب می‌شود؛ اما به‌طور طبیعی این واج‌گونه در درجه نخست، به واج /t4/ نسبت داده می‌شود. به این ترتیب، شناسایی واج‌ها از مسیر واج‌گونه‌ها صورت گرفته است. با استفاده از این روش، دقت بازشناسی واج‌ها در زبان فارسی، بهبود قابل توجهی داشته است.

۲-۴ سامانه بازشناسی گفتار کلدی

کلدی یک سامانه متن‌باز برای بازشناسی گفتار است که به زبان C++ توسعه داده شده و در سال ۲۰۰۹ توسط دانشگاه جان هاپکینز^۱ معرفی شده است. کتابخانه کلدی، مدل‌سازی ابعاد مختلف آوایی، مدل‌سازی آکوستیکی با مدل‌های مختلفی مانند مدل مخلوط گوسی زیرفضا^۲ و مدل‌های مخلوط گوسی^۳ را پشتیبانی می‌کند. اجزای بازشناسی گفتار

⁴ Hamming

⁵ Speaker adaptation

⁶ maximum likelihood linear transform (MLLT)

⁷ maximum likelihood linear regression (MLLR)

⁸ feature-space MLLR (fMLLR)

^۱ Johns Hopkins University

^۲ Gaussian Mixture Models (GMMs)

^۳ Subspace Gaussian Mixture Models (SGMMs)

به یک است. هر گوینده، بیست جمله را در دو جلسه مجزا در یک اتاق آکوستیک به سبک خوانداری رسمی بیان کرده است. تمام جملات این پیکره، در سطح واژه و واژ، تقطیع و برچسب‌گذاری شده‌اند و به همین علت، در پژوهش حاضر، از آن به عنوان پیکره واژی نیز یاد شده است. سرعت متوسط گفتار گویندگان، ۴/۲ هجا در ثانیه است. جملات به صورت شانزده بیتی با فرکانس نمونه‌برداری ۲۲۰۵۰ هرتز و با نسبت سیگنال به نویه^۵ متوسط ۳۲ دسی‌بل ضبط شده‌اند. تعداد کل جملات فارس‌دادت ۴۰۵ جمله است که دو جمله آن، شامل کل واج‌های زبان فارسی (به جز f/) است و این دو جمله توسط همه گویندگان بیان شده است. درواقع جملات به گونه‌ای انتخاب شده‌اند که شامل تمام دواوایی‌های رایج زبان فارسی باشند [79].

یکی از محدودیت‌های پژوهش حاضر این است که منابع به کاررفته برای استخراج واج‌گونه‌ها، بر فارسی معیار متمن کرده‌اند؛ در حالی که داده‌های تنها پیکره گفتاری قابل استفاده در این پژوهش بعنی فارس‌دادت کوچک، برگرفته از گویش‌های مختلف و داده‌های مربوط به فارسی معیار در این پیکره، حدود یک دهم کل پیکره است؛ که این میزان داده، به تنهایی کافیت لازم را برای مدل‌سازی ندارد. از طرفی از آن جا که سبک گفتاری مورد استفاده در پیکره فارس‌دادت کوچک، سبک خوانداری رسمی است و درواقع، جملات بیان شده، روحانی جملات از پیش‌نوشته شده است، تصور می‌شود که تفاوت‌های گویشی و لهجه‌ای در این پیکره به کمینه بررس. بنابراین مدل‌سازی بر مبنای کل پیکره انجام شده است.

۲-۵- استفاده از پیکره فارس‌دادت واج‌گونه‌ای در سامانه کلدی

در ارزیابی‌های متدالول در حوزه بازناسی گفتار، سه مجموعه آموزش^۶، توسعه^۷ و ارزیابی یا آزمون^۸ برای دادگان گفتاری در نظر گرفته می‌شود. بر مبنای مجموعه آموزش، مدل‌های آکوستیکی واحدهای آوازی آموزش داده می‌شوند. مجموعه توسعه برای تعلیم و بهینه‌سازی پارامترها از جمله وزن مدل زبانی استفاده می‌شود؛ درنهایت، بر اساس مدل‌های آموزش داده شده و پارامترهای تنظیم شده، دقت، بر روی مجموعه آزمون، با فرض مشخص و ثابت شدن پارامترها

می‌شود. این سامانه همچنین با هنجارسازی طول تارهای صوتی^۹ و هنجارسازی جنسیت^{۱۰}، به هنجارسازی گوینده می‌پردازد. برای آموزش تطبیقی گوینده^{۱۱}، امکان استفاده از هر دو روش VTLN و fMLLR وجود دارد که استفاده از fMLLR متدالول‌تر است. در کلدی کد ساخت درخت تصمیم HMM آوایی، به این صورت است که بهارای هر حالت مربوط به هر تک‌آوایی، یک درخت تصمیم وجود دارد که بر مبنای سؤالاتی در مورد آواهای سمت چپ و راست آوای هدف، تصمیم‌گیری می‌کند. سؤالات می‌توانند بر اساس دانش زبان‌شناسی طراحی شوند یا این‌که به صورت خودکار، بر مبنای خوش‌بندی درختی آواهای^{۱۲} تولید شوند. این سؤالات اغلب در زمینه مواردی مانند تکیه، جایگاه آوا در واژه و ... هستند [25].

۵- آزمایش‌ها، تحلیل‌ها و نتایج

فعالیت‌های صورت‌گرفته در این پژوهش و نتایج حاصل از بررسی‌ها، در سه زیربخش، خلاصه شده‌اند. در ۱-۵، به معرفی اجمالی پیکره فارس‌دادت واجی پرداخته شده است. در ۲-۵، چگونگی به کارگیری پیکره فارس‌دادت واج‌گونه‌ای در سامانه کلدی و در ۵-۳، نتایج حاصل از بازناسی واج‌گونه‌ها توسط این سامانه گزارش شده است.

۱-۵- پیکره فارس‌دادت واجی

در پژوهش حاضر، برای مدل‌سازی آکوستیکی، از پیکره گفتاری فارس‌دادت کوچک استفاده شده است. پیکره فارس‌دادت کوچک، نخستین پیکره گفتاری استاندارد در زبان فارسی است که با هدف مطالعه مبانی و مدل‌سازی آکوستیکی زبان فارسی بهمنظور استفاده در پروژه‌های پژوهشگاه توسعه فناوری‌های پیشرفته خواجه نصیر طوسی تولید شده است. این پیکره متشکل از ۶۰۸۰ جمله است که توسط ۳۰۴ گوینده فارسی‌زبان، با یکی از ده لهجه رایج تهرانی، ترکی، اصفهانی، شمالی، جنوبی، لری، کردی، یزدی، خراسانی و بلوجی، با سن، جنسیت و میزان تحصیلات مختلف است [79]. استفاده از دادگان دارای گویش‌های رایج یک زبان، باعث می‌شود که برنامه تهیه شده، قابلیت استفاده را برای گویش‌های مختلف آن زبان داشته باشد [81]. نسبت گویندگان مرد به زن، دو

^۱ Vocal Tract Length Normalization

^۲ gender normalization

^۳ speaker adaptive training (SAT)

^۴ tree-clustering of the phones

که قبل از اعمال رویکرد واج‌گونه‌ها $30/5$ درصد بوده، بعد از اعمال این رویکرد، به $29/5$ درصد رسیده است. در دومین آزمایش، فقط مدل‌سازی از تک‌آوایی به سه‌آوایی تغییر کرده است. طبق انتظار، بهبود قابل توجهی در کاهش خطأ حاصل شده، بهنحوی که میزان خطای بازناسی واج‌ها به $23/3$ درصد، کاهش یافته است. میزان خطای گزارش شده برای این مرحله، قبل از بهکارگیری رویکرد واج‌گونه‌ها، $25/1$ درصد بوده است. در آزمایش سوم، در مرحله استخراج ویژگی، بر روی هر بردار ویژگی مل-کپستروم سیزده مؤلفه‌ای به همراه سه بردار ویژگی قبل و بعد که تشکیل یک بردار ویژگی 91 مؤلفه‌ای می‌دهد، دو تبدیل خطی LDA^۵ و MLLT^۶ به ترتیب اعمال و یک بردار چهل مؤلفه‌ای حاصل شده و مدل‌سازی سه‌آوایی بر مبنای آن صورت گرفته است. با این روش، خطای بازناسی واج، که تا قبل از بهکارگیری رویکرد واج‌گونه‌ها $23/3$ درصد بوده، به $21/8$ درصد رسیده است. با مقایسه نتایج این مرحله و مرحله قبل، این نتیجه حاصل شده که ویژگی MFCC به علاوه تبدیلات خطی LDA و MLLT، نسبت به ویژگی MFCC به علاوه مشتقان SAT^۷ و fMLLR^۸ استفاده شده است. یکی در مرحله آموزش، که با استفاده از این روش، آموزش تطبیقی به گوینده (SAT^۸) صورت گرفته و دیگری در مرحله بازناسی که با روش fMLLR، ویژگی‌های هر گوینده مطابقت داده شده است. بهکارگیری این رویکرد، باعث افزایش $2/6$ درصدی دقت شده و خطای بازناسی واج را از $21/8$ درصد قبل از اعمال رویکرد واج‌گونه‌ها به $19/2$ درصد بعد از اعمال این رویکرد، رسانده است. بهکارگیری مدل‌سازی SGMM^۹ در آزمایش پنجم، باز هم موجب بهبود $1/2$ درصدی دقت شده است. خطای بازناسی واج، قبل از رویکرد واج‌گونه‌ها، در این آزمایش، $19/9$ درصد بوده که بعد از آن به هجده درصد رسیده است. اعمال آموزش تمایزی^{۱۰} MMI در ششمین آزمایش، کاهش دقت را به همراه داشته که نتایج مربوط به قبل و بعد از اعمال رویکرد واج‌گونه‌ها برای این مرحله نیز،

⁵ linear discriminant analysis

⁶ maximum likelihood linear transform

⁷ Feature-space Maximum Likelihood Linear Regression

⁸ Speaker Adaptive Training

⁹ Sub-space Gaussian Mixture Model

¹⁰ Maximum mutual information

بر مبنای مجموعه توسعه گزارش می‌شود. سه مجموعه یادشده، در [25] برای دادگان فارس‌داد تعريف شده است. در پژوهش حاضر برای آموزش مدل‌های آکوستیکی، تعداد 3994 جمله گفته شده توسط 224 گوینده، به عنوان مجموعه آموزش، تعداد 475 جمله از پنجاه گوینده دیگر، به عنوان مجموعه توسعه و تعداد 287 جمله مربوط به سی گوینده متفاوت با گویندگان دو مجموعه قبل، برای مجموعه آزمون، در نظر گرفته شده است.

در کلیه آزمایش‌ها، مدل‌سازی آکوستیکی واحدهای آوایی مبتنی بر HMM-GMM و HMM-SGMM بوده است. برای مدل‌سازی هر واحد آوایی (واج یا سه‌آوایی) از یک مدل مخفی مارکوف چپ به راست^۱ با سه حالت استفاده شده است که تعداد گوسی‌های هر حالت طبق روند خودکار شکست-ادغام^۲ حین آموزش مشخص می‌شود. در مدل‌سازی سه‌آوایی از روش گره‌زدن^۳ حالت‌ها به کمک درخت تصمیم^۴ آوایی بهره گرفته شده است.

۵-۳- نتایج

در این پژوهش، فرایند بازناسی بر روی مجموعه آزمون، اعمال شده و نتایج مختلفی به بازاری روش‌های مختلف موجود برای استخراج ویژگی و مدل‌سازی آکوستیکی در سامانه کلیدی، به دست آمده است. پیش از این نیز، در مطالعه‌ای مشابه در [25]، بایانی به محاسبه دقت بازناسی واج به صورت مستقیم و با مدل‌سازی انجام‌شده بر اساس پیکره فارس‌داد واجی (بدون استفاده از پیکره فارس‌داد واج‌گونه‌ای) با استفاده از سامانه کلیدی پرداخته است. نتایج حاصل از پژوهش یادشده، در ستون دوم جدول (۲) گزارش شده است. در نخستین مرحله از آزمایش‌های انجام‌شده بر روی مجموعه آزمون، به منظور استخراج ویژگی، برای هر قاب، سیزده ضریب مل-کپستروم و مشتق زمانی نخست و دوم این ضرایب، به دست آمده است. حاصل این کار، تولید یک بردار ویژگی 39 بعدی به بازاری هر قاب است. در این مرحله همچنین مدل‌سازی آکوستیکی با استفاده از مدل مخفی مارکوف و بر مبنای تک‌آوایی‌ها صورت گرفته است؛ بدین معنا که هر یک از واج‌ها به صورت مستقل مدل‌سازی شده و مرزهای بین واج‌ها در مدل‌سازی دخالت داده نشده‌اند. بر این اساس، نرخ خطای بازناسی محاسبه شده

¹ Left-to-right

² Split and Merge

³ Tying

⁴ Decision Tree

واج‌گونه‌ها به جای واژه‌ها) و در نظر گرفته شدن تغییرات واژه‌ها در بافت‌های مختلف دانست که خود نتیجه مستقیم مدل‌سازی واج‌گونه‌هاست. میزان دقت بازناسی گفتار فارسی، تا قبل از به کارگیری این رویکرد نیز بسیار بالا بوده است و طبیعتاً بهبوددادن این دقت بالا، دستاوردهای مهم و قابل توجه در حوزه بازناسی گفتار تلقی می‌شود. در این بخش، ضمن گزارش نتایج مربوط به هر یک از روش‌ها، به مقایسه نتایج قبل و بعد از به کارگیری رویکرد واج‌گونه‌ها در هر روش پرداخته می‌شود.

در جدول (۲) نمایش داده شده است. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، بالاترین میزان دقت گزارش شده، قبل از به کارگیری رویکرد واج‌گونه‌ها، برابر با ۸۰/۲ درصد (مربوط به خطای ۱۹/۸ درصد) و بعد از اعمال رویکرد واج‌گونه‌ها، برابر با ۸۲ درصد (مربوط به خطای ۱۸ درصد) است. مقایسه داده‌های ستون دوم و چهارم جدول (۲)، نشان‌دهنده بهبود ۱/۸ درصدی دقت بازناسی واج، با استفاده از رویکرد واج‌گونه‌هاست. از جمله دلایل این بهبود دقت را می‌توان جزئی‌ترشدن واحدهای مورد بازناسی (یعنی استفاده از

(جدول ۲): درصد خطای بازناسی واج، قبل و بعد از به کارگیری رویکرد واج‌گونه‌ها

(Table-2): Percent of phoneme error rate (PER) before and after using allophones approach

روش مدل‌سازی و استخراج ویژگی	قبل از به کارگیری رویکرد واج‌گونه‌ها		بعد از به کارگیری رویکرد واج‌گونه‌ها	
	آزمون	توسعه	آزمون	توسعه
+ HMM Mono-phone + MFCC – delta + delta-delta	30.5	29.8	29.5	29.3
Tri-phone + MFCC + delta +delta-delta –HMM	25.1	25.8	23.3	23.5
Tri-phone + MFCC + LDA+MLLT+HMM	23.3	24.8	21.8	21.7
Tri-phone + MFCC + LDA+MLLT+SAT+HMM	21.8	21.2	19.2	19.4
Tri-phone + MFCC + LDA+MLLT+SAT+SGMM	19.9	20.2	18.0	17.9
Tri-phone + MFCC + LDA+MLLT+SAT+SGMM+MMI	19.8	20.3	18.4	18.4

۱۷/۹ درصد و در مجموعه آزمون، هجده درصد بوده است و با توجه به این که بهترین میزان خطای بازناسی گزارش شده برای واج تا قبل از این پژوهش، ۲۰/۳ درصد برای مجموعه توسعه و ۱۹/۸ درصد برای مجموعه آزمون بوده، با به کارگیری این روش، دقت بازناسی واج‌ها، با ۱/۸ درصد بهبود، به رقم ۸۲ درصد رسیده است.

۷ - منابع

- [۱] بی‌جن‌خان، محمود، واج‌شناسی نظریه بهینگی، تهران، انتشارات سمت، ۱۳۸۴.
- [۱] M. Bijankhan, "The phonology of optimality theory", Tehran: Samt, 2005.
- [۲] بی‌جن‌خان، محمود، نظام آوایی زبان فارسی، تهران، انتشارات سمت، ۱۳۹۲.
- [۲] M. Bijankhan, "Phonetic system of Persian language", Tehran: Samt, 2013.
- [۳] شمره، یدالله، آواشناسی زبان فارسی (ویرایش دوم)، تهران، مرکز نشر دانشگاهی، صفحات ۳۷-۷۹، ۱۳۷۸.
- [۳] Y. Samareh, "Phonetics of Persian language", Tehran: Academic publishing center, 1999.
- [۴] حق‌شناس، علی‌محمد، آواشناسی(فونتیک)، تهران، انتشارات آگه، صفحات ۱۵۹-۱۳۱، ۱۳۹۲.

۶ - نتیجه‌گیری

در این مقاله به بازناسی واج‌های فارسی با استفاده از یک روش ساختاری مبتنی بر قواعد استخراج شده از دانش زبان‌شناسی پرداخته شده و درواقع از مدل زبانی واج‌گونه‌ای برای بهبود دقت بازناسی واج‌ها استفاده شده است. بدین‌منظور ابتدا قواعد تولید واحدهای آوایی وابسته به بافت (واج‌گونه‌ها) در زبان فارسی استخراج و سپس بافت وقوع هر یک از این واج‌گونه‌ها بر روی پیکره واجی فارس‌دات، تعریف و پیاده‌سازی شده است. حاصل این فرایند، تولید پیکره واج‌گونه‌ای فارس‌دات است. از تقسیمات مربوط به مجموعه‌های آموزش، توسعه و ارزیابی در [۲۵] برای پیکره واج‌گونه‌ای فارس‌دات نیز استفاده شده و با به کارگیری سامانه بازناسی گفتار کلدی برای این مجموعه‌ها، مدل‌سازی و بازناسی واج‌گونه‌های فارسی انجام شده است. خروجی این مرحله، واج‌گونه‌های بازناسی شده است. در گام بعدی، واج‌های زبان فارسی به عنوان دسته‌های واجی در نظر گرفته شده و هر یک از واج‌گونه‌های یادشده، به تنها یکی دسته‌های واجی اختصاص داده شده است؛ بدین ترتیب تعداد واج‌گونه‌های اختصاص یافته به دسته‌های واجی، به‌الازام بیکسان نیست. با استفاده از این روش، بهترین میزان خطای بازناسی واج در زبان فارسی، در مجموعه توسعه،

- [۱] محاوره، پایان نامه دکتری، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ۱۳۹۰.
- [۲] A. S. Mirsaeidi, "phonetic study of phonological process assimilation and dissimilation in Persian", PH.D dissertation, fgn, Isf., Isfahan., 2011.
- [۳] بی جن خان، محمود، "نظام واج گونه های زبان فارسی در چارچوب نظریه ای واج شناسی تولیدی"، مجله ای دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، زمستان، صفحات ۹۵-۱۱۷، ۱۳۷۹.
- [۴] M. Bijankhan, "Persian allophones system in the framework of articulatory phonemics theory", *Journal of the faculty of literature and humanities*, winter, pp. 95-117, 2001.
- [۵] زاهدی، کیوان و فخاریان، فیضیه، "همگونی همخوانها در زبان فارسی نوین: رویکرد واج شناسی هندسه ای مشخصه ها"، مجله ای پژوهش های زبان شناسی دانشگاه اصفهان، پاییز و زمستان، شماره ۲، صفحات ۴۷-۶۴، ۱۳۹۰.
- [۶] K. Zahedi, F. Fakharian, "Consonantal Assimilation in Modern Persian: A Feature Geometry Approach", *Journal of researches in linguistics, autumn-winter*, Issue 2, pp. 47-64, 2010.
- [۷] صادقی، وحید، "تأثیر دمش بر تقابل واکداری- بی واکی انسدادی های فارسی"، مجله ای زبان و زبان شناسی، صفحات ۸۴-۶۵، ۱۳۸۶.
- [۸] V. Sadeghi, "The effect of aspiration on Persian stop voicing contrast", *Journal of language and linguistics*, pp. 65-84, 2007.
- [۹] صادقی، وحید، "آواشناسی و واج شناسی همخوان های چاکنایی"، مجله ای پژوهش های زبان شناسی دانشگاه اصفهان، بهار و تابستان، شماره ۲، صفحات ۴۹-۶۲، ۱۳۸۹.
- [۱۰] V.Sadeghi, "The phonetics and phonology of Persian glottal consonants", *Journal of researches in linguistics, spring and summer*, issue 2, pp. 49-62, 2010.
- [۱۱] علی نژاد، بتول، "واکداری و دمش در زبان فارسی بر اساس نظریه ای واج شناسی حنجره ای"، فصل نامه ای علمی- پژوهشی پژوهش های زبان شناسی دانشگاه اصفهان، بهار و تابستان، شماره ۲، صفحات ۶۰-۸۰، ۱۳۸۹.
- [۱۲] A. M. Haghshenas, "Phonetic", Tehran: Agah, 2013.
- [۱۳] دبهیم، گیتی، درآمدی بر آواشناسی عمومی، تهران، انتشارات دانشگاه ملی ایران ۱۵۹۶، ۱۳۵۸.
- [۱۴] G. Doihaim, "An introduction to General Phonetics", Tehran: National university of Iran, 159, 1979.
- [۱۵] سپتا، ساسان، آواشناسی فیزیکی زبان فارسی، اصفهان، انتشارات گل ها، ۱۳۷۷.
- [۱۶] S. Sepanta, "Acoustic phonetics of Persian language", Isfahan: Golha, 1998.
- [۱۷] علی نژاد، بتول و حسینی بالام، فهیمه، مبانی آواشناسی آکوستیکی، اصفهان، انتشارات دانشگاه اصفهان، ۱۳۹۲.
- [۱۸] B. Alinejad, F. Hosseini Balam, Fundamentals of acoustic phonetics", Isfahan: university of Isfahan, 2013.
- [۱۹] علی نژاد، بتول، مبانی واج شناسی، اصفهان، انتشارات دانشگاه اصفهان، ۱۳۹۵.
- [۲۰] B. Alinejad, Fundamentals of phonology, Isfshsn: university of Isfahan, 2016.
- [۲۱] کرد زعفرانلو کامبوزیا، عالیه، واج شناسی رویکرده ای قاعده بنیاد، تهران، انتشارات سمت، ۱۳۹۲.
- [۲۲] A. Kodr Zafaranloo Kambozia, "phonology rule-based approach", Tehran: Samt, 2013.
- [۲۳] مدرسی قوامی، گلنار، آواشناسی: بررسی علمی گفتار، تهران، انتشارات سمت، صفحه ۷۲، ۱۳۹۰.
- [۲۴] G. Modarresi Ghavami, "Phonetics: The scientific study of speech", Tehran: Samt, 2011.
- [۲۵] مشکوکا دلینی، مهدی، ساخت آوازی زبان (ویرایش سوم)، مشهد، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، صفحه ۱۳۸۸، ۱۳۸۱.
- [۲۶] M. Meshkato Dini, "The sound pattern of language (third edition)", Mashhad: Ferdowsi University of Mashhad, p. 131, 2009.
- [۲۷] یارمحمدی، لطف الله، درآمدی به آواشناسی، تهران، مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۴.
- [۲۸] L. Yarmohammadi, "An iIntroduction to phonetics", Tehran: university publication center, 1985.
- [۲۹] میرسعیدی، عاطفه سادات، "بررسی صوت شناختی فراینده ای واجی همگونی و ناهمگونی در فارسی

- [23] H. Sameti, M. Bahrani, "Extraction and modeling context dependent phone units for improvement of continuous speech recognition accuracy by phonemes clustering", *Journal of electrical engineering and computer engineering of Iran*, spring-summer, year 3, No. 1, pp. 45-51, 2005.
- [24] احمدی، طاهره، کارشناس، حسین، علی نژاد، بتول و نقوی راوندی، مصطفی، "قطعیح هجایی خودکار واژه های زبان فارسی بر اساس اصول هجایندی پولگرام"، مقاله ارائه شده در پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ایران، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۹۶.
- [24] T. Ahmadi, H. Karshenas, B. Alinejad, M. Naghavi Ravandi, "Automatic syllabification of Persian words based on Pulgram principles", In the fifth international conference of language studies, Iran, Allameh Tabatabaee university, 2017.
- [25] باباعلی، باقر، "پایه گذاری بستری نو و کارآمد در حوزه بازشناسی گفتار فارسی"، فصلنامه علمی - پژوهشی پژوهش علائم و داده ها، ۱۳(۳)، صفحات ۵۱-۶۲، ۱۳۹۵.
- [25] B. Babaali, "A state-of-the-art and efficient framework for Persian speech recognition", *Research center of intelligent signal processing*, Vol. 13(3), pp. 51-62, 2016.
- [26] D. Yu, L. Deng, "Automatic speech recognition, a deep learning approach". Springer, pp. 1-2, London, 2016.
- [27] S. Karpagavalli, E. Chandra, "A Review on Automatic Speech Recognition Architecture and Approaches", *International Journal of Signal Processing, Image Processing and Pattern Recognition*, vol. 9(4), pp. 393-404, 2016.
- [28] S. Sun, B. Zhang, L. Xie, Y. Zhang, "An unsupervised deep domain adaptation approach for robust speech recognition", *Neurocomputing*, pp. 79-87, Sep 27, 2017.
- [29] L. Toth, I. Hoffmann, G. Gosztolya, V. Vincze, G. Szatloczki, Z. Banreti, M. Pákáski, J. Kalman, "A speech recognition-based solution for the automatic detection of mild cognitive impairment from spontaneous speech", *Current Alzheimer Research*, vol. 15(2), pp. 130-138, Feb 1, 2018.
- [30] S. Sinha, SS. Agrawal, A. Jain, "Continuous density hidden markov model for hindi speech recognition", *GSTF Journal on Computing (JoC)*, vol. 3(2), Jan 19, 2018.
- [31] CH. You, MA. Bin, "Spectral-domain speech enhancement for speech recognition", *Speech Communication*, pp. 30-41, Nov 1, 2017.
- [18] B. Alinejad, "Persian aspiration and voicing in laryngeal phonology", *Journal of researches in linguistics, spring and summer*, issue 2, pp. 63-80, 2010.
- [19] مدرسی قومی، گلنار، "حنثی شدگی تقابل همخوان های انسدادی واکدار و بی واک در زبان فارسی"، مجموعه مقالات دانشگاه علامه طباطبائی، شماره ۲۱۹، ۴۴۱-۴۵۴، ۱۳۸۶.
- [19] G. Modarresi Ghavami, "Neutralization of contradiction between voiced and unvoiced stop consonants in Persian language", *Journal of proceeding of Allameh Tabatabaee university*, issue 219, pp. 441-454, 2007.
- [20] نوربخش، ماندان، "همخوان ملازمی در فارسی معيار، فصلنامه علمی - پژوهشی زبان پژوهشی دانشگاه الزهرا، تابستان، شماره ۱۵، صفحات ۱۵۰-۱۷۰، ۱۳۹۴.
- [20] M. Norbakhsh, "uvular consonants in standard Persian", *Journal of language research Zabanpazhuhi*, issue 15, pp. 151-170, 2015.
- [21] شریفی آتشگاه، مسعود و صادقی، وحید، "طراحی الگوریتم بازشناسی اج ها با به کار گیری همبسته های آکوستیکی مشخصه های واجی"، فصلنامه علمی - پژوهشی پژوهش علائم و داده ها، شماره ۱۶، صفحات ۱۳-۲۸، ۱۳۹۰.
- [21] M. Sharifi, V. Sadeghi, "phoneme recognition algorithm design using the acoustic correlates of the phonological features", *Journals of signal and data processing*, Vol. 2 (SERIAL 16), pp. 13-28, 2011.
- [22] الماس گنج، فرشاد، سید صالحی، سید علی و بیجن خان، محمود، "نرم افزار بازشناسی گفتار پیوسته فارسی: شنوا ۲۱"، اولین کارگاه پژوهشی زبان فارسی و رایانه، صفحات ۷۷-۸۲، تهران، ۱۳۸۳.
- [22] F. Almasganj, SA. Seyyed Salehi, M. Bijankhan, "Shenava 2: a Persian continuous speech recognition software", in the first workshop on Persian language and computer, pp. 77-82, Tehran, 2004.
- [22] صامتی، حسین و بحرانی، محمد، "استخراج و مدل سازی واحد های آوازی وابسته به بافت برای بهبود دقیت بازشناسی گفتار پیوسته با روش دسته بندی اج ها"، نشریه مهندسی برق و مهندسی کامپیوتر ایران، سال ۳، شماره ۱، تهران، ۱۳۸۴.

- systems via nonlinear dynamical features evaluated from the recurrence plot of speech signals", *Computers & Electrical Engineering*, pp. 215-226, 2017.
- [44] MM. Goodarzi, F. Almasganj, "Model-based clustered sparse imputation for noise robust speech recognition", *Speech Communication*, pp. 218-229, Feb 1, 2016.
- [45] Y. Shekofteh, F. Almasganj, A. Daliri, "MLP-based isolated phoneme classification using likelihood features extracted from reconstructed phase space", *Engineering Applications of Artificial Intelligence*, pp. 1-9, Sep 1, 2015.
- [46] M. Bahrani, H. Sameti, "Building statistical language models for persian continuous speech recognition systems using the peykare corpus", *International Journal of Computer Processing of Languages*, vol.23(01), pp. 1-20, Mar, 2011.
- [47] M. Sharifi Atashgah, V. Sadeghi, "A phoneme recognition algorithm design using the acoustic correlates of the phonological features", *Journals of signal and data processing*, Vol.2, (SERIAL 16), pp. 13-28, 2011.
- [48] P. Roach, "English Phonetics and Phonology Fourth Edition: A Practical Course", Ernst Klett Sprachen, pp. 42-43, 2010.
- [49] C. Gussenhoven, H. Jacobs, "Understanding phonology", Routledge, 2017.
- [50] WJ. Hardcastle, J. Laver, FE. Gibbon, "The handbook of phonetic sciences", John Wiley & Sons, Feb 22, pp.316-356, 500, 783-784, 793, 2010.
- [51] D. Recasens, "Coarticulation and sound change in Romance", John Benjamins Publishing Company, Apr 15, p. ix, 3, 2014.
- [52] B. Kühnert, F. Nolan, "The origin of coarticulation. Coarticulation: Theory, data and techniques", pp. 7-30, 1999.
- [53] R. Kennedy, "Phonology: A Coursebook", Cambridge University Press, 2017.
- [54] P. Ladefoged, K. Johnson, "A course in phonetics", Nelson Education, Jan 3, p. 71, 111, 277, 2014.
- [55] B. Heselwood, "Phonetic transcription in theory and practice", Edinburgh University Press, Oct 31, p. 151, 2013.
- [56] BS. Collins, IM. Mees, "Practical phonetics and phonology: A resource book for students", Routledge, Feb 11, p. 123, 2013.
- [57] RM. Millar, L. Trask, "Trask's historical linguistics", Routledge, Feb 20, pp. 49-51, 2015.
- [58] WG. Bennett, "Assimilation, dissimilation, and surface correspondence in Sundanese", *Natural Language & Linguistic Theory*, vol. 33(2), pp. 371-415, May 1, 2015.
- [32] R. Lileikytė, L. Lamel, JL. Gauvain, A. Gorin, "Conversational telephone speech recognition for Lithuanian", *Computer Speech & Language*, pp. 71-82, May 31, 2018.
- [33] Z. Chen, J. Droppo, J. Li, W. Xiong, Z. Chen, J. Droppo, J. Li, W. Xiong, "Progressive joint modeling in unsupervised single-channel overlapped speech recognition", *IEEE/ACM Transactions on Audio, Speech and Language Processing (TASLP)*, vol.26(1), pp. 184-196, Jan 1, 2018.
- [34] SC. Sajjan, C. Vijaya, "Continuous Speech Recognition of Kannada language using triphone modeling", In *International Conference: Wireless Communications, Signal Processing and Networking (WiSPNET)*, Mar 23, 2016, pp. 451-455.
- [35] A. Shaukat, H. Ali, U. Akram, "Automatic Urdu Speech Recognition using Hidden Markov Model", In *International Conference: Image, Vision and Computing (ICIVC)*, Aug 3, 2016, pp. 135-139.
- [36] J. Xu, J. Pan, Y. Yan, "Agglutinative language speech recognition using automatic allophone deriving", *Chinese Journal of Electronics*, vol.25(2), pp. 328-333, Mar 1, 2016.
- [37] B. Baba Ali, H. Sameti, "The sharif speaker-independent large vocabulary speech recognition system", in *The 2nd Workshop on information Technology & Its Disciplines (WITID 2004)*, Feb 24. 2004, pp. 24-26.
- [38] H. Sameti, H. Veisi, M. Bahrani, B. Babaali, K. Hosseinzadch, "Nevisa: a Persian continuous speech recognition system", In *Advances in Computer Science and Engineering*, Springer, pp. 485-492, Berlin, Heidelberg, 2008.
- [39] H. Sameti, H. Veisi, M. Bahrani, B. Babaali, K. Hosseinzadeh, "A large vocabulary continuous speech recognition system for Persian language", *EURASIP Journal on Audio, Speech, and Music Processing*, Dec 1, 2011.
- [40] KE. Kafoori, SM. Ahadi, "Bounded cepstral marginalization of missing data for robust speech recognition", *Computer Speech & Language*, pp. 1-23, Mar 1, 2016.
- [41] HR. Seresht, SM. Ahadi, S. Seyedin, "Spectro-temporal power spectrum features for noise robust ASR", *Circuits, Systems, and Signal Processing*, vol. 36(8), pp. 3222-3242, Aug 1, 2017.
- [42] KE. Kafoori, SM. Ahadi, "Robust Recognition of Noisy Speech Through Partial Imputation of Missing Data", *Circuits, Systems, and Signal Processing*, vol.37(4), pp. 1625-1648, Apr 1, 2018.
- [43] SG. Firooz, F. Almasganj, Y. Shekofteh, "Improvement of automatic speech recognition

- real-world environments", *Computer Speech & Language*, pp. 388-400, Nov 1, 2017.
- [71] AH. Moore, PP. Parada, PA. Naylor, "Speech enhancement for robust automatic speech recognition: Evaluation using a baseline system and instrumental measures", *Computer Speech & Language*, pp. 574-84, Nov 1, 2017.
- [72] A. Veiga, S. Candias, L. Sá, F. Perdigão, "Using coarticulation rules in automatic phonetic transcription", In *Proceedings of PROPOR*, April, 2010.
- [73] F. Inedjouben, A. Houacine, "Generation of allophones for speech synthesis dedicated to the Arabic language", In *First International Conference on New Technologies of Information and Communication (NTIC)*, 2015, pp. 1-4, Nov 8.
- [74] A. Lee, T. Kawahara, K. Shikano, "Julius---an open source real-time large vocabulary recognition engine", 2001.
- [75] "in the CU SONIC ASR system for noisy speech: The SPINE task", In *IEEE International Conference: Acoustics, Speech, and Signal Processing (ICASSP'03)*, Vol. 1, 2003, pp. I-I.
- [76] KF. Lee, HW. Hon, R. Reddy, "An overview of the SPHINX speech recognition system", In *Readings in speech Recognition*, pp. 600-610, 1990.
- [77] W. Walker, P. Lamere, P. Kwok, B. Raj, R. Singh, E. Gouvea, P. Wolf, J. Woelfel, "Sphinx-4: A flexible open source framework for speech recognition", 2004.
- [78] D. Povey, A. Ghoshal, G. Boulianne, L. Burget, O. Glembek, N. Goel, M. Hannemann, P. Motlicek, Y. Qian, P. Schwarz, J. Silovsky, "The Kaldi speech recognition toolkit", In *IEEE workshop on automatic speech recognition and understanding (No. EPFL-CONF-192584)*, IEEE Signal Processing Society, 2011.
- [79] M. Bijankhan, MJ. Sheikhzadegan, MR. Roohani, "SMALL FARSDAT-The speech database of Farsi spoken language", In *Proceedings of the 5th Australian International Conference on speech science and technology*, Perth, Australia, December, 1994, pp. 826-829.
- [80] F. Almasganj, SA. Scydsalchi, M. Bijankhan, H. Sameti, J. Sheikhzadegan, "SHENAVA-1: Persian spontaneous continuous speech recognizer", In *Proceedings of the International Conference on Electrical Engineering*, 2001, pp. 101-106.
- [81] M. Caballero, A. Moreno, A. Nogueiras, "Multidialectal Spanish acoustic modeling for speech recognition", *Speech Communication*, vol. 51(3), pp. 217-229, 2009.
- [59] RA. Knight, "Phonetics: A coursebook", Cambridge University Press, Jan 26, pp. 90, 103, 192-193, 2012.
- [60] D. Jacques, "Generative and non-linear phonology", Routledge, Sep 25, pp. 298, 2014.
- [61] C. Herff, D. Heger, A. De Pesters, D. Telaar, P. Brunner, G. Schalk, T. Schultz, "Brain-to-text: decoding spoken phrases from phone representations in the brain", *Frontiers in neuroscience*, pp. 217, Jun 12, 2015.
- [62] MS. Mirzaei, K. Meshgi, T. Kawahara, "Exploiting automatic speech recognition errors to enhance partial and synchronized caption for facilitating second language listening", *Computer Speech & Language*, pp. 17-36, May 1, 2018.
- [63] D. Bahdanau, J. Chorowski, D. Serdyuk, P. Brakel, Y. Bengio, "End-to-end attention-based large vocabulary speech recognition", In *IEEE International Conference: Acoustics, Speech and Signal Processing (ICASSP)*, Mar 20, 2016, pp. 4945-4949.
- [64] AR. Mohamed, F. Seide, D. Yu, J. Droppo, A. Stoicke, G. Zweig, G. Penn, "Deep bi-directional recurrent networks over spectral windows", In *IEEE Workshop: Automatic Speech Recognition and Understanding (ASRU)*, pp. 78-83, Dec 13, 2015.
- [65] T. Moon, H. Choi, H. Lee, I. Song, "Rnndrop: A novel dropout for rnns in asr", In *IEEE Workshop: Automatic Speech Recognition and Understanding (ASRU)*, pp. 65-70, Dec 13, 2015.
- [66] I. Himawan, P. Motlicek, D. Imseng, S. Sridharan, "Feature mapping using far-field microphones for distant speech recognition", *Speech Communication*, pp. 1-9, Oct 1, 2016.
- [67] S. Ravuri, "Hybrid dnn-latent structured SVM acoustic models for continuous speech recognition", In *IEEE Workshop: Automatic Speech Recognition and Understanding (ASRU)*, pp. 37-44, Dec 13, 2015.
- [68] W. Chan, N. Jaitly, Q. Le, O. Vinyals, "Listen, attend and spell: A neural network for large vocabulary conversational speech recognition", In *IEEE International Conference: Acoustics, Speech and Signal Processing (ICASSP)*, Mar 20, 2016, pp. 4960-4964.
- [69] Z. Wang, E. Vincent, R. Serizel, Y. Yan, "Rank-1 constrained multichannel Wiener filter for speech recognition in noisy environments", *Computer Speech & Language*, pp. 37-51, May 1, 2018.
- [70] H. Barfuss, C. Huemmer, A. Schwarz, W. Kellermann, "Robust coherence-based spectral enhancement for speech recognition in adverse

طاهره احمدی در سال ۱۳۹۶ در مقطع کارشناسی ارشد رشته زبان‌شناسی گرایش رایانشی فارغ‌التحصیل شد و هم‌اکنون دانشجوی مقطع دکترای زبان‌شناسی در دانشگاه اصفهان است. زمینه‌های پژوهشی مورد علاقه وی آواشناسی و اوج‌شناسی است.

نشانی رایانامه ایشان عبارت است از:
pazhvak.ta@gmail.com

حسین کارشناس در سال ۱۳۹۲ در مقطع دکترای هوش مصنوعی از دانشگاه پلی‌تکنیک مادرید اسپانیا فارغ‌التحصیل شدند و هم‌اکنون عضو هیئت علمی گروه هوش مصنوعی دانشکده رایانه دانشگاه اصفهان هستند. زمینه‌های پژوهشی مورد علاقه ایشان هوش محاسباتی، بهینه‌سازی، یادگیری ماشین و داده‌کاوی است.

نشانی رایانامه ایشان عبارت است از:
h.karshenas@eng.ui.ac.ir

باقر باباعلی فارغ‌التحصیل مقطع دکترای هوش مصنوعی از دانشگاه صنعتی شریف در سال ۱۳۸۹ و هم‌اکنون عضو هیئت علمی دانشکده ریاضی، آمار و علوم رایانه دانشگاه تهران هستند. زمینه‌های پژوهشی مورد علاقه ایشان، یادگیری ماشین و بازناسی الگوی آماری، بازناسی گفتار، بازناسی الگوهای دنباله‌ای، یادگیری ژرف و کاربردهای آن است.

نشانی رایانامه ایشان عبارت است از:
babaali@ut.ac.ir

بتول علی‌نژاد فارغ‌التحصیل مقطع دکترای زبان‌شناسی از دانشگاه اصفهان در سال ۱۳۸۲ و هم‌اکنون عضو هیئت علمی گروه زبان‌شناسی دانشکده زبان‌های خارجی دانشگاه اصفهان هستند.

زمینه‌های پژوهشی مورد علاقه ایشان، آواشناسی و اوج‌شناسی است.

نشانی رایانامه ایشان عبارت است از:
b.alinezhad@fgn.ui.ac.ir